31983L0182

1983.4.23. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 105/59

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1983. március 28.)
egyes szállítóeszközök valamely tagállamba egy másik tagállamból történő ideiglenes behozatalának Közösségen belüli adómentességéről

(83/182/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 99. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

tekintettel az Európai Parlament véleményére [2],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [3],

mivel a Közösségben honos személyek mozgásának szabadságát akadályozzák a bizonyos szállítóeszközöknek magáncélú vagy üzleti felhasználásra történő ideiglenes behozatalára alkalmazandó adószabályok;

mivel ezen adószabályokból származó akadályok megszüntetésére különösen szükség van akkor, ha a hazai piac tulajdonságaihoz hasonló tulajdonságokkal rendelkező gazdasági piacot kell létrehozni;

mivel bizonyos esetekben lehetővé kell tenni annak egyértelmű megállapítását, hogy egy bizonyos személy ténylegesen honos-e az adott tagállamban;

mivel az első lépésben kívánatosnak tűnik ezen irányelv alkalmazási körét bizonyos szállítóeszközök tekintetében korlátozni a tagállam hazai piacán érvényben lévő általános adózási feltételeknek megfelelően beszerzett vagy behozott eszközökre,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Alkalmazási kör

(1) A motoros közúti járművek (beleértve azok pótkocsiját), lakóautók, szabadidős célú vízi járművek, sportcélú légi járművek, kerékpárok, triciklik és hátaslovak egy másik tagállamból történő ideiglenes behozatalát a tagállamok az alábbiakban megállapított feltételekkel mentesítik:

– a forgalmi adó, a jövedéki adó és minden egyéb fogyasztási adó alól,

– a mellékletben felsorolt adók alól.

(2) Az (1) bekezdésben említett mentesség vonatkozik az e szállítóeszközökkel szokásosan behozott tartalék alkatrészekre, kellékekre és felszerelésekre is.

(3) A haszongépjárművekre nem vonatkozik az (1) bekezdésben említett mentesség.

(4) a) Az irányelv alkalmazási köre nem terjed ki az olyan magáncélú felhasználásra szolgáló személygépkocsik, lakóautók, szabadidős célú vízi járművek, sportcélú légi járművek, kerékpárok, triciklik ideiglenes behozatalára, amelyeket nem a tagállam hazai piacán érvényben lévő általános adózási feltételekkel összhangban szereztek be vagy hoztak be, és/vagy amelyek kivitelük miatt a forgalmi adó, jövedéki adó vagy bármilyen egyéb fogyasztási adó alól mentesek vagy amelyekre ezen adók után visszatérítés jár.

Ezen irányelv alkalmazásában a 77/388/EGK irányelv [4] 15. cikkének (10) bekezdésében említett feltételekkel beszerzett szállítóeszközöket úgy kell tekinteni, hogy azok megfeleltek a tagállam hazai piacán érvényben lévő általános adózási feltételeknek; ugyanakkor az említett (10) bekezdés harmadik francia bekezdésében említett feltételekkel beszerzett szállítóeszközöket a tagállamok tekinthetik úgy, mint amelyek nem feleltek meg e feltételeknek.

b) A Bizottság javaslatára eljáró Tanács 1985. december 31. előtt egyhangúan elfogadja a fenti a) pont első bekezdésében említett szállítóeszközökre vonatkozó mentesség megadására vonatkozó közösségi szabályokat, miközben figyelembe veszi azt, hogy el kell kerülni a kettős adóztatást, és azt, hogy biztosítani kell a magáncélra felhasznált szállítóeszközök szokásos, teljes adózását.

[1] HL C 267., 1975.11.21., 8. o.
[2] HL C 53., 1976.3.8., 37. o.
[3] HL C 131., 1976.6.12., 50. o.
[4] HL L 145., 1977.6.13., 1. o.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „haszongépjármű” azon közúti jármű, amely tervezése vagy felszereltsége révén arra alkalmas és arra szolgál, hogy akár térítés ellenében, akár ingyenesen szállítson

– több mint kilenc személyt, beleértve a járművezetőt,

– árukat,

valamint azon közúti jármű, amely a szállításon kívüli különleges használatra szolgál;

b) „személygépkocsi” az a) pontban említett járműveken kívül minden közúti jármű, beleértve a jármű pótkocsiját is;

c) a szállítóeszköz „üzleti felhasználása” az annak ellenszolgáltatás vagy anyagi haszon fejében végzett tevékenység során történő közvetlen felhasználása;

d) „magáncélú felhasználás” az üzleti felhasználáson kívüli felhasználás.

3. cikk

Bizonyos szállítóeszközök magáncélú felhasználásra történő ideiglenes behozatala

Ha a személygépkocsi, lakóautó, szabadidős célú vízi jármű, sportcélú légi jármű, kerékpár, tricikli behozatala ideiglenesen történik, a behozott tétel minden tizenkét hónapos időszakban legfeljebb hat hónapra – folyamatosan vagy egyéb módon – mentes az 1. cikkben meghatározott adók alól, feltéve hogy:

a) az ilyen árukat importáló személy:

aa) az ideiglenes behozatal tagállamán kívüli tagállamban rendelkezik szokásos tartózkodási hellyel;

bb) az adott szállítóeszközt magáncélú felhasználására alkalmazza;

b) az adott szállítóeszközt nem értékesítik vagy nem adják bérbe az ideiglenes behozatal tagállamában, illetve nem kölcsönzik ki az adott államban honos személynek. Ugyanakkor a Közösségben központi irodával rendelkező autókölcsönző céghez tartozó személygépkocsikat újrakivitel céljából akkor lehet tovább bérbe adni nem honos személyeknek, ha azok a fenti országban megszűnt bérleti szerződés eredményeképpen kerültek be az országba. Az autókölcsönző cég alkalmazottja is visszaviheti azokat azon tagállamba, amelyben a személygépkocsikat eredetileg bérbe adták, még akkor is, ha ez az alkalmazott az ideiglenes behozatal tagállamában honos.

4. cikk

Személygépkocsik üzleti felhasználásra történő ideiglenes behozatala

(1) Az üzleti felhasználásra ideiglenesen behozott személygépkocsi mentes az 1. cikkben meghatározott adók alól, feltéve hogy:

a) a személygépkocsit importáló személy:

aa) az ideiglenes behozatal tagállamán kívüli tagállamban rendelkezik szokásos tartózkodási hellyel;

bb) nem használja a járművet az ideiglenes behozatal tagállamán belül utasok szállítására bérleti díj vagy bármilyen anyagi ellenszolgáltatás fejében vagy ipari és/vagy kereskedelmi teherszállításra akár ellenszolgáltatás fejében, akár anélkül;

b) az adott szállítóeszközt nem értékesítik, nem adják bérbe vagy nem kölcsönzik ki az ideiglenes behozatal tagállamában;

c) a személygépkocsi beszerzése vagy behozatala a felhasználó szokásos tartózkodási helye szerinti tagállamának hazai piacán érvényben lévő általános adózási feltételekkel összhangban történt, és kivitelre kerülése miatt nem tartozik semmilyen forgalmiadó-, jövedékiadó- vagy bármilyen egyéb fogyasztásiadó-mentességre nem jogosult, illetve nem jogosult ezen adók visszatérítésére.

Ez a feltétel akkor tekintendő teljesítettnek, ha a személygépkocsin a bejegyzés tagállamának szabványos rendszámtáblája található, semmilyen ideiglenes rendszámtáblát nem lehet elfogadni.

Ugyanakkor az azon tagállamban bejegyzett személygépkocsik esetén, amelyben a szabványos rendszámtáblák kibocsátásának nem feltétele a nemzeti piacon érvényben lévő adózási feltételek betartása, a felhasználó köteles megfelelő bizonyítékot szolgáltatni arról, hogy a fogyasztási adók befizetése megtörtént.

(2) Az (1) bekezdésben megadott mentességet a következő folyamatos vagy nem folyamatos időszakokra kell alkalmazni:

– a 64/224/EGK irányelv [1] 3. cikkében említett kereskedelmi közvetítők egyike által behozott személygépkocsik esetén minden tizenkét hónapos időszakban hét hónap,

[1] HL 56., 1964.4.4., 869/64. o.

– minden egyéb esetben minden tizenkét hónapos időszakban hat hónap.

5. cikk

A személygépkocsik ideiglenes behozatalának egyedi esetei

(1) Az ideiglenesen behozott személygépkocsik mentesek az 1. cikkben említett adók alól a következő esetekben:

a) ha a felhasználó szokásos tartózkodási helyének országában bejegyzett személygépkocsit egy másik tagállam területén lévő vállalkozásban rendszeresen a tartózkodási helyről a munkahelyre történő utazásra használják és fordítva. Az idetartozó mentességet nem lehet időben korlátozni;

b) ha egy diák a szokásos tartózkodási helyének tagállamában bejegyzett személygépkocsit azon másik tagállam területén használja, amelyben a diák kizárólag tanulmányai folytatása céljából tartózkodik.

(2) Az (1) bekezdésben előírt mentességek megadására kizárólag a 4. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja rendelkezéseiben foglalt feltétel teljesítése esetén kerülhet sor.

6. cikk

A lovastúrákhoz igénybe vett hátaslovak ideiglenes behozatalára vonatkozó mentesség

A tagállamba ideiglenesen behozott hátaslovak három hónapig mentesek az 1. cikkben meghatározott adók alól, feltéve hogy:

a) a lovak a lovasaik által tett lovastúrák céljából és/vagy során lépnek az ideiglenes behozatal tagállamának területére. A tagállamok kizárhatják a mentesség köréből azon lovak behozatalát, amelyeket az e tagállamban letelepedett személyek szállítóeszközön szállítottak;

b) a mentességet legkésőbb az ideiglenes behozatal tagállamának területére való lépés időpontjában kérik. Ha a mentességet az ideiglenes behozatal előtt kérik, a lovasnak nem kell eleget tennie azon követelménynek, hogy az ideiglenes behozatal tagállamának területére határállomáson keresztül lépjen;

c) az adott lovakat nem adják bérbe, nem kölcsönzik ki, illetve nem értékesítik az ideiglenes behozatal tagállamában lévő harmadik félnek, illetve nem veszik igénybe a túrán kívül egyéb célra.

7. cikk

A tartózkodási hely meghatározására vonatkozó általános szabályok

(1) Ezen irányelv alkalmazásában „szokásos tartózkodási hely” azon hely, ahol egy személy általában, azaz naptári évenként legalább 185 napot lakik személyes és foglalkozási kötelékek miatt, vagy foglalkozási kötelékek nélküli személy esetén olyan személyes kötelékek miatt, amelyek szoros kapcsolatot létesítenek a személy és a tartózkodási hely között.

Olyan személyek esetében azonban, akiknek a foglalkozási kötelékei más helyhez kapcsolódnak, mint a személyes kötelékei, és aki ennek következtében gyakran két vagy több tagállamban található különféle helyeken tartózkodik, szokásos tartózkodási helynek azt a helyet kell tekinteni, ahová a személyes kötelékek kapcsolódnak, feltéve hogy az adott személy arra a helyre rendszeresen visszatér. Az ez utóbbi feltétel nem alkalmazandó olyankor, amikor az adott személy meghatározott időtartamú munkavégzés céljából tartózkodik egy tagállamban. Valamely egyetem vagy iskola látogatása nem tekintendő a szokásos tartózkodási hely megváltoztatásának.

(2) A magánszemélyek bármilyen megfelelő módon igazolják szokásos tartózkodási helyüket, ilyen például a személyazonosító igazolvány vagy bármilyen egyéb érvényes okmány.

(3) Ha az importáló tagállam illetékes hatóságainak kétségei vannak a (2) bekezdésnek megfelelően megadott, szokásos tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozat érvényességével kapcsolatban, illetve bizonyos különleges ellenőrzések céljából, további adatokat vagy bizonyítékot kérhetnek be.

8. cikk

A tartózkodási hely meghatározására vonatkozó kiegészítő szabályok személygépkocsi üzleti felhasználása esetén

Kivételes esetekben, ha az importáló tagállam illetékes hatóságainak a 7. cikk (3) bekezdésében említett kiegészítő adatok megadása ellenére még mindig komoly kétségei maradnak, a személygépkocsi üzleti felhasználásra történő ideiglenes behozatalát biztosíték fizetéséhez lehet kötni.

Ugyanakkor, ha a jármű használója bizonyítékot szolgáltat arra nézve, hogy szokásos tartózkodási helye egy másik tagállamban van, az ideiglenes behozatal tagállamának hatóságai a bizonyíték

benyújtásától számított két hónapon belül visszatérítik a biztosítékot.

9. cikk

Különleges intézkedések

(1) A tagállamok az ezen irányelvben előírtnál liberálisabb rendelkezéseket tarthatnak fenn és/vagy vezethetnek be. Az importőr kérésére a 3. cikkben és a 4. cikk (2) bekezdésében említettnél hosszabb időszakra is engedélyezhetik az ideiglenes behozatalt. Ez utóbbi esetben a tagállamok kivethetik a mellékletben említett adókat az ezen irányelvben megállapított időszakoknál hosszabb időszakokra is. A tagállamok engedélyezhetik azt is, hogy a 3. cikk b) pontja második mondatában említett személygépkocsikat az importáló tagállam lakosának újrakivitel céljából tovább bérbe adják.

(2) A tagállamok semmilyen körülmények között nem alkalmaznak ezen irányelv végrehajtása során a Közösségen belül olyan adómentességeket, amelyek kevésbé kedvezőek, mint amelyeket a harmadik országból származó szállítóeszközök vonatkozásában nyújtanának.

(3) A Dán Királyság engedélyt kap arra, hogy érvényben tartsa a szokásos tartózkodási hellyel kapcsolatos szabályait, amelyek szerint bármely személyt – beleértve a diákokat – az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett esetben úgy kell tekinteni, hogy szokásos tartózkodási helye Dániában van, ha egy évig vagy egy 24 hónapos időszak alatt 365 napig ott él.

Ugyanakkor a kettős adóztatás elkerülése érdekében:

– ha a fenti szabályok alkalmazásának eredményeképpen az adott személyt úgy kell tekinteni, hogy két tartózkodási helye van, a fenti személy szokásos tartózkodási helye ott található, ahol házastársa és gyermekei élnek,

– hasonló esetekben a Dán Királyság tárgyal a másik érintett tagállammal annak eldöntése érdekében, hogy adózási célokból a két tartózkodási hely közül melyiket kell figyelembe venni.

A hároméves időszak letelte előtt a Bizottság jelentése alapján a Tanács újra megvizsgálja az e bekezdés alá tartozó eltérést, és adott esetben a Szerződés 99. cikkén alapuló bizottsági javaslat alapján intézkedéseket hoz az eltérés megszüntetésének biztosítása érdekében.

(4) A tagállamok a 10. cikkben megállapított kötelezettségek teljesítésével egyidejűleg tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett intézkedésekről. A Bizottság ezt követően közli e rendelkezéseket a többi tagállammal.

10. cikk

Záró rendelkezések

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1984. január 1-jéig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Ha az irányelv gyakorlati alkalmazása során nehézségek merülnek fel, az érintett tagállamok illetékes hatóságai kölcsönös megállapodással, különösen a kölcsönös segítségnyújtásról szóló egyezmények és közösségi irányelvek figyelembevételével meghozzák a szükséges határozatokat.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a Bizottsággal közöljék nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(4) A Bizottság a tagállamokkal történő tárgyalás után kétévente benyújtja a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek az ezen irányelv tagállamokban történő alkalmazásáról szóló jelentést, különös tekintettel a „szokásos tartózkodási hely” fogalmára, és javaslatot tesz a valamennyi tagállamban egységes rendszer kialakításához szükséges közösségi rendelkezésekre.

11. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1983. március 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

J. ERTL

MELLÉKLET

Az 1. cikk (1) bekezdés második francia bekezdésében említett adók listája

BELGIUM

– Taxe de circulation sur les véhicules automobiles

(Arrêté royal du 23 novembre 1965 portant codification des dispositions légales relatives aux taxes assimilées aux impôts sur les revenus – Moniteur belge du 18 janvier 1966)

– Verkeersbelasting op de autovoertuigen

(Koninklijk Besluit van 23 november 1965 houdende codificatie van de wettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen geliskgestelde belastingen – Blegisch Staatsblad van 18 januari 1966)

DÁNIA

– Vægtafgift af motorkøretøjer (Bekendtgørelse Nr. 658 af 28. december 1977)

NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG

– Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz – 1979)

– Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung – 1979)

GÖRÖGORSZÁG

– Τέλη κυκλοφορίας (N. 2367/53 ως ιοχύει σήμερα)

FRANCIAORSZÁG

– Taxe différentielle sur les véhicules à moteur

(Loi n° 77-1467 du 30 décembre 1977)

– Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure à 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particulières

(Loi de finances 1979 – Article 1007 du code général des impôts

ÍRORSZÁG

– Motor vehicle excise duties

(Finance (Excise Duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act 1973 as amended)

OLASZORSZÁG

– Tassa sulla circolazione degli autoveicoli

(TU delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato con DPR n. 39 del 5 febbraio 1953 e successive modificazioni)

LUXEMBURG

– Taxe sur les véhicules automoteurs

Loi allemande du 23 mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'arrêté grand-ducal du 26 octobre 1944, modifiée par la loi du 4 août 1975 et les règlements grand-ducaux du 15 septembre 1975 et du 31 octobre 1975

HOLLANDIA

– Motorrijtuigenbelasting (wet op de motorrijtuigenbelasting 21 juli 1966, Stb 332 – wet van 18 december 1969/Stb 548)

EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

– Vehicle excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971)